หมวดที่ ๗

ปกิณกธรรม

A017

◙ ไม่มีอะไรดีกว่า สวดมนตร์ ไหว้พระ เจริญกุศลภาวนา อย่าให้เสียเวลาไปเปล่าๆ

◙ **คนไทย** ใกล้เกลือกินด่าง **เหมือนเต่าเฝ้ากอบัว**

ชาวต่างชาติต่างศาสนาเขาเอาไปกินหมด **เหมือนภุมรินทร์บินจากป่ามาเคล้าคลึงเกษร แล้วบินไป** เข้าได้ธัมมะไปเยอะ

◙ **ในวันพระ** เรามาสงบจิตระงับใจสักวันหนึ่งได้ไหม **ไม่ต้องไปรื้อฟื้นคุยเรื่องคนอื่น** ทุกข์เราก็มากแล้ว จะไปเอาทุกข์จรมาทำไม เกิดก็เป็นทุกข์ แก่ก็เป็นทุกข์ เจ็บหนักเจ็บเบาก็เป็นทุกข์ทั้งนั้น **แล้วจะไปเอาทุกข์ของคนอื่นมาไว้ในสมองเราทำไม**

◙ การแผ่เมตตา จะต้องมีสมาธิก่อน จึงจะมีพลังส่ง มีเมตตาในตัวเองก่อน แล้วค่อยแผ่อุทิศให้เขาจะได้ผล ถ้าโยมปราศจากเมตตา อย่าอุทิศ ไม่มีได้ผล ไม่ได้ผลจริงๆ อาตมาทำมาแล้ว **แผ่ได้ผลต้องมีเมตตาครบอย่างต่ำ ๘๐%** ... อย่า

ขาดสมาธิ อย่าขาดสติปัญญา อย่าขาดความสามารถ อย่าขาดความเชี่ยวชาญในการฝึก **มิฉะนั้นจะแผ่ไม่ออก ... ต้องฝึกให้คุ้นเคยทุกวัน** ไม่ใช่นั่งแล้วได้ทุกคน

◙ ชาวพุทธส่วนมาก ทำอะไรไม่ได้ผล เพราะเสียสัจจะ ... **ถ้าโยมขาดสัจจะ** ก็จะมีมัก ๒ มักเกิดขึ้นเลย โยมรู้ไหมว่ามัก ๒ มัก คืออะไร คือ **มักง่าย** กับ **มักได้** แน่นอน

◙ **ขอฝากญาติโยมไว้** ความสำเร็จมันอยู่ที่จิตใจ ถ้าจิตใจโยมไม่ดี ไม่มีพลัง ความสำเร็จจะไม่มี มีแต่ความล้มเหลว มีแต่ความหายนะ **ตรงนี้ขอเน้น**

◙ อาตมานึกถึงคำโบราณที่ว่า ถ้าจิตใจไม่ดีแล้วอย่าสึก ถ้าสึกออกไปแล้ว จะเป็นคนสุก ๆ ดิบ ๆ เอาดีไม่ได้ แล้วจะเป็นคนบ้าบอคอแตกไป

◙ ศีลทำให้สะอาด ที่กินสะอาด ที่ถ่ายสะดวก กินของร้อน นอนในมุ้ง ทุ่งในส้วม สวมรองเท้า

◙ **ถ้ามีเวร มีกรรม** จะเห็นกงจักรเป็นดอกบัว เห็นความชั่วเป็นความดี

ถ้าหมดเวรหมดกรรม ก็คือ เมื่อได้ฟังธรรม อ่านหนังสือธัมมะ แล้วเกิดความสำนึก เห็นความชั่วเป็นสิ่งน่าขยะแขยง แล้วไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง จะละเลิกอบายมุขทันที ที่เรียกว่า หันหน้าเข้าวัดหันหลังเข้าวิก **อย่าไปเข้าใจผิดว่า** หมดเวรหมดกรรมหมายความว่าตาย จำไว้ หรือ อย่างเช่นครอบครัว ถ้าลูก/สามี มีปัญหา แม่บ้านสวดมนตร์เป็นประจำ หมั่นปฏิบัติกรรมฐาน แล้วแผ่เมตตาให้ลูกกับสามี ผลทั้งลูกและสามี เลิกหมด อย่างนี้ **ก็เรียกว่าหมดเวรหมดกรรม**

◙ เรียนทางธรรม เรียนแล้วทำ เรียนแล้วปฏิบัติ ท่านจะได้ผลแก้ปัญหาได้ **แต่** เรียนแล้วไม่ทำ เรียนแล้วไม่ปฏิบัติ ก็ได้แค่เรียน **แก้ปัญหาไม่ได้**

◙ **วิชาทางโลก** เรียนเท่าไร ไม่รู้จบ เพราะพิภพ นี้กว้างใหญ่ ลึกไพศาล

วิชาทางธรรม เรียนแล้วทำ จนชำนาญ จะพบพาน จุดจบ ปรารภธรรม

◙ ขอให้คติธรรมโยมจำไว้ ปากไม่พูด จิตไม่คิด จึงจะเป็นสมาธิภาวนา ถ้า ปากยังพูด จิตยังคิดเรื่องโน้นเรื่องนี้ รื้อฟื้นเรื่องเก่ามาเล่ากันใหม่ โยมจะมีสมาธิไม่ได้ **อาตมาพูดมานาน ไม่มีใครตีความตามกฎเกณฑ์วิธีการนี้ ไปไหน ปากอย่าไว ใจอย่าเบา เรื่องเก่าอย่ารื้อฟื้น เรื่องคนอื่นอย่านำมาคิด กิจที่ชอบทำให้เสร็จ**

◙ **เราจะสอนให้ทุกคนเป็นคนดีไม่ได้** แต่ละคนมีที่มาแตกต่างกัน ครอบครัวต่างกัน **และบุญกุศลก็ต่างกัน**

◙ พระพุทธเจ้าทรงแสดงชัดเจนว่า **พุทธะไม่ใช่หญิงไม่ใช่ชาย แต่เป็นได้ทั้งหญิงและชาย สำเร็จเป็นอริยบุคคลได้เหมือนกันหมด**

◙ เมื่ออาตมาเป็นเด็ก อาแป๊ะถามอาตมาว่า “อาตี๋เอ๊ย ลื้อกินขี้หมาได้หรือเปล่า ถ้ากินไม่ได้ อย่าไปเป็นคดีความกับใคร ไม่มีเรื่อง อย่าไปหาเรื่อง

◙ ลงจากบันไดบ้านจะเดินทางไปไหนมาไหน ก็ไหว้แม่ธรณีเสียบ้าง “**แม่ธรณีเจ้าเอยอยู่แล้วหรือยัง สังขาตังโลกังกะวิทู**” (บทนี้หลวงพ่อเคยแนะนำท่านที่จะขายบ้านขายที่ให้จุดธูปเก้าดอก บอกเล่าเก้าสิบแม่พระธรณี : ผู้รวบรวม)

◙ น้ำที่กรวดน้ำแล้ว ให้นำไปรดต้นไม้นอกบ้าน แล้วอย่าลืม “แม่ธรณีเจ้าเอย อยู่แล้วหรือยัง สังขาตัง โลกังกะวิทู” ฝากแม่พระธรณีไว้

◙ การกล่าวคำขออโหสิกรรมต่อสงฆ์ โดยให้สงฆ์เป็นตัวแทนของเจ้ากรรมนายเวร หรือผู้มีพระคุณ เท่ากับเป็นการขอขมาลาโทษต่อท่านเหล่านั้น ให้ท่านอโหสิกรรมให้

◙ อาตมาถามว่า คนเรามีเทวดารักษาไหม เขาตอบว่า มีทุกคน ถ้าคนไหนจิตใจดี เทวดาบัณฑิตรักษา ถ้าจิตใจเลวเทวดาพาลรักษา

◙ ข้อแรก **โลกียปัญญา** ต้องศึกษาหาความรู้ให้มีปัญญา **เอาไว้ทำมาหากิน**

ข้อสอง **โลกุตรปัญญา** คือ ปัญญาในตัว ได้จากกรรมฐาน **เอาไว้แก้ปัญหาชีวิต**

◙ **ปลูก**ศรัทธา **ปลด**ทุกข์ **ปรับ**ตัวให้เข้ากับเขา ถ้าปรับไม่ได้ก็ **เปลี่ยน**นิสัยด้วยการพัฒนาจิต ถ้าเปลี่ยนไม่ได้ ก็**ปลง**ให้ตก อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

◙ เกิดมาขาดทุน **เกิดมาทำไม**

อยู่แล้วขาดทุน **อยู่ไปทำไม**

เราเกิดมายาก **ทำไมทำชีวิตให้ไร้ค่าราคาคน**

◙ **คนนี้ไม่รักเรา** น่าจะคิดว่า คนที่รักเรายังมีอีกหลายคน ไปรักคนที่เขารักเราดีกว่า จะไปฆ่าตัวตายทำไม เขาไม่รักเรา เรารักตัวเองดีกว่า

◙ **วิตกกังวล** กำหนดที่ลิ้นปี่

นอนไม่หลับ กำหนดตรงจุดกลืนน้ำลาย

ง่วงต้องการจะอยู่ต่ออีกระยะหนึ่ง กำหนดตรงตาที่สาม (อุณาโลมาปัชฌายเต)

◙ **คนไร้บุญวาสนา** จะชักจูงพร่ำสอนอย่างไรก็ไม่เอา แต่ **คนมีบุญวาสนา** ชี้แนะหน่อยเดียวก็ไปโลด ... **คนไร้บุญวาสนา** เหมือนต้นไม้ไร้ใบ ผลักก็ไม่ไป ไสก็ไม่เดิน **เดี๋ยวจนตาย** ไม่ทันได้เข้าวัดปฏิบัติธรรม

◙ เป็นพระอินทร์นี่ต้องสอบนะ **พระอินทร์จักรวาลโลกธาตุมีองค์เดียว** นายอำเภอก็มีคนเดียวในแต่ละอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดหนึ่งก็มีคนเดียว นี่ก็เช่นเดียวกัน สร้างศาลาหลังนิดเดียว ลงทุนไปเท่านี้บาท จะไปเป็นพระอินทร์ งั้นเขาสร้างศาลากันไปตั้ง ๑๐๐ หลัง ก็เป็นพระอินทร์กันหมด ๑๐๐ คนซิ ต้องสอบนะ ต้องปฏิบัติได้ด้วย ต้องสอบคุณสมบัติ คุณสมบัติของพระอินทร์ **ต้องทำถึง ๗ ชาติ** คือ **เคารพพ่อแม่ ปฏิบัติพ่อแม่**อย่างใกล้ชิด **เคารพผู้ใหญ่ในตระกูลของตน** อ่อนน้อม ถ่อมตน อ่อนหวาน **ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว หมั่นทำทานเสมอ** และอีกข้อหนึ่งก็คือ **ข่มความโกรธไว้ได้** ต้องทำให้ได้ตลอด ๗ ชาติ รับรองเป็นพระอินทร์ได้แน่ **ต้อง ๗ ชาตินะ**

◙ แม่เอานมเข้าปาก ถ้าไม่ดูดตาย เอากล้วยข้าวป้อน ถ้าไม่กินก็ตาย แม่เอาไปฝากโรงเรียน ถ้าไม่เรียนก็ไม่รู้ **นี่แหละต้องช่วยตัวเอง**

◙ ช่วยตัวเองไม่ได้ เลว ช่วยตัวเองได้ไม่เลว แต่ยังไม่ได้ อยากดีต้องช่วยพ่อช่วยแม่ อยากดีเด่นเห็นไกลต้องช่วยสังคมได้

◙ พระเอกนางเอกในละครชีวิต ไม่เคยสบาย ต้องลำบากตลอดรายการ **กินสบายนอนสบาย กำลังชั่วโดยไม่รู้ตัว**

◙ ชอบมากเป็น**โลภะ** ไม่ชอบเป็น**โทสะ** ไม่มีสตินำไม่มีสัมปชัญญะตามเป็น**โมหะ** ตายเป็นเปรตด้วยโลภะ ตายลงนรกเพราะโทสะ กลับไปเป็น**สัตว์เดรัจฉาน**เพราะโมหะ **นี่สวรรค์นรกอยู่ตรงนี้นี่เอง**

◙ ปลูกผลไม้ไว้กินลูก ก็จะมีลูกให้เรากินตลอดไป เหมือนเราทำบุญเข้ามูลนิธิ พระท่านก็เอาดอกผลไปใช้บำรุงศาสนาได้ตามวัตถุประสงค์ **เหมือนกับคนขายนา ขายไร่หมดที่ทำกิน เมื่อไม่มีกินแล้วจะทำอย่างไร**

(เมื่อช่วยที่เรากำลังหลงไหลได้ปลื้มกับคำว่า “นิค” ชาวบ้านขายที่ขายทางกันเยอะ รัฐบาลก็สนับสนุนต่างชาติมาตั้งโรงงาน มีหลงจู้ที่ชลบุรีคนหนึ่งพูดกับผมว่า “คนไทยนี่โง่ ทำนาทำไร่ทำสวน เป็นอย่างเดียว ขายที่ไปหมดแล้ว ลูกก็ขอเงินไปซื้อรถกิน เที่ยวเพลิน พอเงินหมดก็ต้องไปเป็นลูกจ้างเขา แต่ถ้าที่ยังอยู่ จนอย่างไรก็ไม่อดตาย” : ผู้รวบรวม)

◙ เมื่อมี**โลภะ** จะทำให้หายใจผิดปกติยาว ๆ **โทสะ**นี่หายใจสั้น ๆ ลงไปแล้วกระตุกด้วยนะ กระตุกหนักเข้าเลยว่า ๕๐-๖๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อไร ลงไม้ลงมือเลย บางคนมีอำนาจ**โมหะ** หายใจเฮือก ๆ

◙ ขอฝากไว้ **ยมบาลไม่ได้จดว่า เราทำบุญหรือทำบาป** แต่จิตเราเป็นคนจดทุกวัน ทำชั่วก็จด ทำดีก็จด คือ **จิตมันจดไว้โดยธรรมชาติ** แล้วถึงเวลามันก็ไปตามบาปตามกรรมของมันเอง ไม่มีใครทำให้เรา ตัวเองทำตัวเอง ดูตรงนี้นะ

◙ ความจริงแล้ว ตลอดเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ศาสนิกชนอื่นอย่างคริสต์ อิสลาม เข้าวัดเรามาก บ้างก็มาเยี่ยมชม บ้างก็มาปฏิบัติซึ่งก็ได้รับผลไปมากมาย

◙ **ของเหม็นเป็นของหอม** (คนตายแล้วเหม็น แต่คุณความดียังคงหอมหวล)

ของหอมเป็นของเหม็น (เมื่อมีชีวิตอยู่ร่ำรวยใหญ่โต แต่ไม่มีคุณความดีอะไร ตายไปแล้วไม่มีใครระลึกถึง)

◙ คนอายุยืน มักจะเป็นคนอารมณ์ดี ไม่ค่อยจะไปทะเลาะกับใคร ใครมาด่ามาว่าก็เฉย ไม่รับ ... คนอารมณ์ดี ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต จะอายุยืน แข็งแรง

◙ **คนที่ไร้คุณธรรม ขาดคุณภาพ** จะมี ๔ ขี้ คือ

๑. ขี้เกียจ ๒. ขี้โกง ๓. ขี้อิจฉา ๔. ขี้ริษยา

◙ เจริญรอยตามพระพุทธเจ้า ตามรอยพระพุทธบาท ๕ ก้าว ๕ รอย ก็คือ การปฏิบัติตั้งแต่ ปาณา ถึง สุรา ตลอดชีวิต

◙ ไม่ใช่ของเราอย่าไปเอา ถ้าเป็นของเรามาเอง ดังนั้น เก็บของตกได้ คืนเจ้าของไปเสีย จะได้บุญ

◙ ขอให้ตั้งใจ ให้มีสติรับฟังธัมมะ ศรัทธาฟัง สนใจฟัง จดหัวข้อไว้ ปฏิบัติทันที อย่ารอรีแต่ประการใด

◙ “**ช้างเผือกอยู่ในป่า**” อยู่ในป่าฉันใด ปัญญาย่อมเกิดมีได้ ในความสงบแห่งจิตใจ ช้างเผือกคือปัญญา ป่าคือ**ความสงบ**

◙ สติปัญญาเกิดขึ้นมั่นคง ต่อสมาธิภาวนาแล้ว จะไม่อยากรบกวนในเรื่องประเวณี **ที่น่าบัดสีในสังคม**

◙ อย่าเป็น “**เศรษฐีในใจ แล่นใบบนบก**” เป็นไปไม่ได้

◙ **ถ้าไม่มีบุญหรือวาสนายังไม่พอ จะอธิษฐานไม่ขึ้น จึงต้องหมั่นสร้างบุญ**

◙ หลอกลวงให้เขาหลงใหล จะต้องอยู่ศรีธัญญาจนตาย

◙ **คนโชคดี** ไม่ค่อยเจ็บป่วย หรือเข้าโรงพยาบาล

◙ อย่าเพิ่งไปเอา **โสดา** เลย เอา **โสดี** ก่อน

◙ **ถูกใจท่าน แต่ อย่าขัดใจเรา**

◙ จะยากดีมีจน **อย่า** จนน้ำใจ จนสติปัญญา

◙ เสียเงินเสียไป **อย่า** ให้เสียชื่อเสียง

◙ ทำอะไรให้เหลือกินเหลือใช้ ถึงจะรวย

◙ ถ้าอารมณ์ไม่ดี **อย่า** แผ่เมตตา

◙ คนรุ่นใหม่ไม่ซึ้งในรสพระธรรม สงกรานต์ไปเที่ยวสาดน้ำกัน เป็นบาปเป็นกรรม ไม่น่าจะทำ คนที่รู้จริง เขาจะไปหาพ่อแม่ ปู่ย่าตายายของเขา